

Predikan i Kindaholms församling 2015 av Tobias Bäckström

Kristi förklarings dag

”Jesus förhärliɡad”

2 Mos 24:12-18,

2 Petr 1:16-18

Matt 17:1-8

Ps: 165, 166, 169:1-2, 6-7, 15

Kristi förklaringsdag inträffar ju mitt i sommaren, när det är som varmast och grönast omkring oss. Och i samtliga evangelier (utom Johannes) är texten också placerad i mitten av evangeliet. Det antyder att evangelisterna såg denna händelse som höjdpunkten för Jesus tid på jorden.

När evangelisterna ska berätta om Jesus fokuserar de på två saker. Först är det en framgångshistoria, de berättar om hans liv, han kallar lärjungar, han predikar, gör under och drar till sig en mängd människor. Sen vänder det när de berättar om hans lidande, hur han blir förråd, övergiven av sina närmaste och dör till slut på korset.

Däremellan har vi förklaringsberget som en vattendelare. När Jesus och lärjungarna går ner för berget är det mot Jerusalem som de styr sina steg, mot lidandet och döden. Och kanske var förklaringsberget något som Jesus behövde innan han slog in på den vägen. Han behövde få en försmak av det som väntade honom efter döden: hans uppståndelse och den förvandling som han skulle genomgå där. Detta fick han uppleva en kort glimt uppe på det heliga berget.

Och säkert var det också något som lärjungarna behövde se. Samma lärjungar som skulle se hur han våndades i Getsemane fick nu först se honom som den Guds Son han egentligen är. Den här händelsen skulle de minnas och bära med sig resten av sina liv. När Petrus skriver sitt andra brev är han en gammal man, men han minns händelserna på Förklaringsberget som om det var igår.

Nu får vi alltså ta del av det som Petrus var med om, hans vittnesmål har förts vidare till oss idag. Där på berget befann de sig alltså bokstavligen mellan himmel och jord. I bibeln är berget ofta den plats där Gud är särskilt närvarande. Vi tänker väl närmast på när Gud uppenbarade sig på berget Sinai för Mose och Israels folk. En händelse som har direkta paralleller till förklaringsberget.

Även där vilade Herrens härlighet över berget som ett moln, precis som molnet som sänkte sig över Förklaringsberget. Eller som det egentligen står: ett lysande moln *överskuggade* (episkiatiso) dem. Samma ord hittar vi när Lukas berättar om ängelns besök hos Maria i Nasaret. Då när hon får veta att hon ska föda Guds Son och frågar hur det ska gå till, få rhon som svar: ”Den Högstes kraft ska *överskugga* dig och barnet ska kallas heligt och Guds Son”. Den Högste överskuggade Maria då, överskuggade Jesus på förklaringsberget och Mose på Sinai berg. Samma Gud vid alla tillfällen.

Dold i det molnet fick Mose möte Gud och där fick han ta emot lagens båda stentavlor. Det var Guds ord som gavs till folket och som de skulle lyssna till.

Här på Förklaringsberget är det inte stentavlorna som uppenbaras. Det är Jesus. Nu är det han som är Guds Ord, Guds budskap till oss och som vi ska lyssna till. ”Lyssna till honom” som rösten från himlen sade. Under gamla testamentets tid var det lagen och profeterna som vi skulle lyssna till, nu är det Jesus, Guds son.

Lagen och profeterna stod ju tillsammans med Jesus där: Mose och Elias. De står där för att så att säga lämna över stafettpinnen. Men när uppenbarelsen är över och molnet dragit sig tillbaka och lärjungarna lyfter blicken ser de ingen utom Jesus. På grekiska betonas det att Jesus var *ensam*: de såg ingen utom Jesus, *ensam*. Mose och Elias, lagen och profeterna var inte där längre. Nu räcker det med Jesus ensam.

När Jesus förvandling beskrivs betonas det särskilt att hans kläder också blev förvandlade. Hans kläder blev vita som ljuset.

Kläderna symboliserar det nya förvandlade livet. Livet tillsammans med Gud. Men de kläderna som Jesus bär här på förklaringsberget kommer en dag bli våra! I Upp 7 ser Johannes på ön Patmos in i det kommande himmelriket. Han ser bland annat en stor skara som ingen kunde räkna, en skara av alla folk och stammar och länder och språk. Men de hade en sak gemensamt: de var alla klädda i vita kläder!

Varför var de vita? Jo, de hade tvättat sina kläder rena i Lammets blod. Lammets, Jesus Kristus, står där nu på förklaringsberget med sina skinande kläder. Han hade kunnat hoppa över lidandet och döden, hoppat över Golgata berg och gå direkt till himmelfärdsberget men då hade Johannes inte fått se någon oräkneliga skaran med vitklädda människor, eftersom det inte hade funnits någon. Det var ju i Lammets blod som de tvättade sina kläder rena, genom Jesu lidande och död på korset. Hade Jesus hoppat över Golgata hade han behållit sina kläder för sig själv.

Men nu har dessa kläder blivit tillgängliga även för oss. Kläderna som blev vita som ljuset är vår dopdräkt. När vi döptes blev Jesus kläder våra, då fick vi del av Jesus försoningsgärning på korset.

På förklaringsberget fick vi se vad vi ska frälsas *till*. Lärjungarna fick se Jesus gudomliga gestalt. Han kom till oss för att dela våra villkor. Han kom för att rädda oss, för att tvätta oss rena från synden. Hade han enbart varit människa hade han inte kunnat detta. Som människa var han en av oss och befann sig i samma båt som vi. Men bara som Gud kunde han göra något åt det. Som människa var han vår ställföreträdare, och som Gud förmådde han sona synden.

Kläderna är nu skinande vita. Vita som ljuset. De kläderna får vi ta på oss. När vi ser Kristus på Förklaringsberget ser vi också vår framtid, den som väntar oss när vi finns med i den stora vita skaran framför Lammets tron.